

[Inge Krogh.]

mener vi også vil være uretfærdigt over for den ægtefælle, der bliver hjemme for at passe huset. I denne forbindelse bliver det nævnt, at den optjente pension måske kunne overgå til en enke- eller enkemandspension, men så har man i hvert fald brudt princippet, som der bliver talt om: en ligestilling mellem mænd og kvinder. Det bliver i hvert fald vanskeligt i så tilfælde at skabe økonomisk ligestilling mellem ægtefællerne.

Skal den finansieres ved en procentopkrævning af den enkeltes indtægt og af et kronebeløb fra arbejdsmarkedets institutioner og fra erhvervslivet, må der blive tale om meget store procentsatser, og det vil komme til at virke uretfærdigt over for den med den ringe indtægt, for hvem en procentindbetaling kan virke betydelig stærkere end for den med den store indtægt. Jeg tror, vi må se bort fra det, men ønsker man en sådan pension, må man have en forsikringsordning, og vi ville da kunne gå ind for, at man fik en særlig begunstiget forsikringsordning for den, der ønsker en sådan pension. Som sagt er det meget store problemer, og vi må håbe, som socialministeren siger, at der bliver en debat ikke bare her, men i hele befolkningen, og det bliver der sikkert også.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne på retsforbundets gruppes vegne starte med at rette en tak til socialministeren for initiativet til at få denne debat sat i sving for alvor med den redegørelse, som socialministeren har givet. Jeg vil samtidig rette en tak til pensionistpartiet, hvis fremkomst nok har sat noget skub i fremkomsten af de mange pensionsudspil, som vi har set fra forskellige politiske partiers side, og som nok også har sat et vist skub i forståelsen for, at der her er nogle vældige problemer, der trænger til en løsning. At jeg så ikke tror en døjt på, at vi kan løse disse problemer ved at erklære os neutrale over for alle hånde andre samfundsproblemer, er en anden sag, men jeg beklager, at der i denne debat ikke kan deltage en ordfører for de tusinder af pensionister, som ved sidste valg i deres fortvivlelse over, at deres egne problemer var så store og omfattende, ikke så anden udvej end at stemme på pensionistpartiet. Det er jo alene en udemokratisk spærreregulering, der gør dette, for der var egentlig nok til, at der burde kunne være en ordfører for dette parti. Men vel, skub i debatten er der kommet,

og der er behov for denne debat som oplæg til, at vi igangsætter en demokratisk beslutningsproces.

Der er mange problemstillinger, og jeg skal ikke kaste mig over dem alle, men give en kommentar med til nogle af dem. Det princip, at man skal kunne skaffe sig en ordentlig tryghed i alderdommen, i en ulykkesituation eller i en anden situation, hvor man får behov for et socialt trykkesystem, er vi jo alle sammen enige om, men det er rigtignok et spørgsmål hvordan.

Jeg vil også gerne på retsforbundets gruppes vegne erklære mig enig i de ønsker, som bliver tilkendegivet fra en del sider om, at der skal etableres en ens pension for alle, men over for dette spørgsmål rejser der sig rent teknisk straks et andet spørgsmål om hvordan og hvor hurtigt. Fra i dag til i morgen eller hvad? Og her kan vi jo straks kaste os over tjenestemandspensionerne og konstatere, at der skabes ingen større rimelighed eller social retfærdighed ved, at man begynder at fjerne det kontraktmæssige grundlag, som tjenestemænd har oparbejdet. Der sker ingen større social retfærdighed for tjenestemænds vedkommende eller for danske borgeres vedkommende ved, at vi begynder at fjerne opsparede pensionsrettigheder for tjenestemændenes vedkommende. Disse allerede opsparede andele må bestemt respekteres, men dermed være sandelig ikke sagt, at dette system i sig selv er godt.

Vi er i retsforbundets gruppe positivt indstillet over for, at tjenestemandspensionssystemet som sådant aflives i takt med, at nyansættelser sker. Denne overgang til det nye system, hvor tjenestemænd ikke skal særstilles, skal altså ske med fuld respekt for allerede etablerede kontrakter eller allerede udstedte løfter. Man skal i samme forbindelse dog ikke glemme, at tjenestemandspensionen er et helt integreret led i det samlede sæt af løn- og ansættelsesgoder, som disse medarbejdere ved stat og kommuner opnår som kompensation for deres loyale, effektive indsats i den offentlige administration, og tager man sådanne goder væk, koster det på andre måder, så man skal såmænd ikke tro, at man rent finansielt slipper så forfærdelig meget billigere ved at lave om, måske endda tværtimod.

Det næste sæt, jeg godt vil knytte en kommentar til, er ATP-overbygningen på den almindelige folkepension, som vi har i øjeblikket. ATP er jo en forkortelse for Arbejdsmar-